Dosarul nr. 1ra-1682/2016

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE
DECIZIE

15 noiembrie 2016 *mun. Chişinău*

Colegiul penal lărgit în următoarea componenţă:
Preşedinte Gordilă Nicolae
Judecători Covalenco Elena
Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

judecând, fără citarea părţilor, recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curţii de Apel Cahul, Tomiţa Mihail şi avocatul Rusev Serghei în numele inculpatei, prin care se solicită casarea sentinţei Judecătoriei Cantemir din 26 februarie 2016 şi a deciziei Colegiului judiciar al Curţii de Apel Cahul din 17 mai 2016, în cauza penală privind-o pe

Ungureanu Galina Alexandr, *născută la 19 mai 1960, originară din s. Cociulica Nouă r-nul Leova şi domiciliată s. Ţărăncuţa r-nul Cantemir*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanţă: 10.03.2015-26.02.2016*
2. *instanţa de apel: 05.04.2016-17.05.2016*
3. *instanţa de recurs: 02.08.2016 - 15.11.2016*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Cantemir din 26 februarie 2016, Ungureanu Galina Alexandr, a fost recunoscută vinovată şi condamnată în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 15 ani închisoare;
- art. 201^1 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 15 ani 1 lună închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis.

A fost încasat de la Ungureanu Galina în beneficiul Î.M.S.P. Spitalul Clinic de Psihiatrie, cheltuielile legate de efectuarea expertizei psihiatrice ambulatorii a ultimei, în sumă de 994 lei.

2. Potrivit sentinţei, s-a constatat, că Ungureanu G., în perioada lunilor aprilie-mai 2014, aflându-se la domiciliul concubinului său Torică Constantin din s. Ţărăncuţa, r-nul Cantemir, care în conformitate cu prevederile art. 133^1 Cod penal, se

consideră membru de familie, profitând de faptul că, ultimul era bolnav şi nu se putea mişca, fiind ţintuit la pat, sistematic, intenţionat, de nenumărate ori, inclusiv la data de 23 mai 2014, îl numea cu cuvinte necenzurate, aplica violenţă faţă de acesta, lovindu-l cu pumnii şi cu diferite obiecte contondente peste corp, cauzându-i ca urmare victimei Torică C. dureri fizice, leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng, torace, antebraţul stâng şi regiunea pectorală pe stânga spre stern, cât şi prejudicii psihice.

Tot ea, în continuarea acţiunilor sale criminale, având scopul omorului concubinului său, la data de 23 mai 2014, în intervalul de timp de la ora 09.00 până la orele 20.00, aflându-se la domiciliul concubinului Torică Constantin în s. Ţărăncuţa, r-nul Cantemir, intenţionat, profitând de faptul că, ultimul era bolnav şi nu se putea mişca, fiind ţintuit la pat, l-a sugrumat pe acesta (i-a comprimat gâtul cu mâinile), în rezultatul cărui fapt victima a decedat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatei Ungureanu G. au fost calificate *de drept* în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal – *omorul intenţionat al unei persoane, profitând de starea de neputinţă cunoscută a victimei care se datorează bolii*, precum şi în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal şi anume – *violenţa în familie, adică acţiunile intenţionate manifestate fizic şi verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferinţă fizică şi psihică.*

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care Ungureanu G. să fie achitată de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) şi art. 201^1 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanţa de fond a constatat greşit faptul că, inculpata a comis infracţiunile imputate, iar probele administrate în cadrul cercetării judecătoreşti şi pe care instanţa le-a pus la baza sentinţei de condamnare nu confirmă versiunea acuzării. Consideră că sentinţa este neîntemeiată şi neobiectivă, ce contravine circumstanţelor de fapt şi a probelor administrate în cauză;

- instanţa de judecată neîntemeiat a concluzionat că declaraţiile inculpatei au tentă de apărare. Prin declaraţiile succesorului părţii vătămate, a martorilor Bulat Z., Maidan E., Corja V. la care instanţa face referire, se confirmă contrariul şi anume că, aceştia nu au văzut ca Ungureanu G. în perioada lunilor aprilie-mai 2014 să-l fi agresat fizic sau psihic pe concubinul său, Torică C.;

- referitor la declaraţiile lui Bulat Petru date la faza de urmărire penală, a menţionat faptul că ultimul nu poate citi în grafia latină şi că, procesul-verbal nu i-a fost citit în glas, fiindu-i prezentat doar pentru semnare. În şedinţa de judecată Bulat P. a menţionat, că declaraţiile din procesul verbal de audiere la urmărirea penală reprezintă probabil o interpretare eronată a ofiţerului asupra celor relatate de el privitor la conflictele pe care le-au avut victima şi inculpata în tinereţe, şi cărora le-a fost dată o apreciere ca având loc în ultima perioadă de timp;

- instanţa de fond nu putea lua în considerare procesul-verbal de audiere a martorului Bulat P. din 26 mai 2014, deoarece cele menţionate de el nu corespund adevărului şi au un caracter denaturat;

- prima instanţă în mod ilegal a luat în consideraţie procesul-verbal de audiere a bănuitei Ungureanu G. din data de 24 mai 2014 în cadrul căreia ea ar fi recunoscut faptul că l-ar fi lovit, înjurat şi ameninţat pe Torică C., deoarece acest act procesual a fost obţinut cu încălcarea procedurii prevăzute de lege şi nu poate fi luat în consideraţie, şi nici supus examinării;

- este neobiectivă constatarea instanţei de fond că Torică C. era imobilizat la pat, convieţuia doar cu Ungureanu G. şi era vizitat practic doar de către Bulat P. şi Bulat Z. şi că, nu avea duşmani, opinie care este combătută cu declaraţiile martorului Ungureanu Veaceslav, fiul victimei şi al inculpatei, care a declarat că, tatăl său avea conflicte cu nepotul său. Martorul Ungureanu V., a declarat că-l consideră vinovat pe Bulat Gheorghe de decesul tatălui său, care putea să-l omoare pe motiv că ultimul nu-i dădea o cameră din casa lor pentru a locui;

- după administrarea probatoriului din faza de cercetare judecătorească, partea apărării a reţinut în esenţă, că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârşirea de către inculpată a infracţiunilor incriminate, iar mijloacele de probă administrate în cauză nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăţie a inculpatei şi nu au forţa necesară pentru a răsturna prezumţia de nevinovăţie ce operează în favoarea inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Cahul din 17 mai 2016, a fost admis apelul declarat şi casată parţial sentinţa, în partea condamnării lui Ungureanu G. în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, şi în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracţiuni, rejudecată cauza în această parte şi pronunţată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care Ungureanu G. a fost achitată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpată. În rest, sentinţa în partea condamnării lui Ungureanu G., în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare, a fost menţinută.

5. În motivarea soluţiei adoptate instanţa de apel a reţinut că, vinovăţia inculpatei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate şi just apreciate, şi anume: declaraţiile secretarului Consiliului local Chioselia, Răileanu I., martorilor Bulat P., Casian V., Bulat Z., Ungureanu V., precum şi concluziile expertului medic-legist expuse în raportul de expertiză nr. 78 „C”, efectuat în perioada 24.05.-25.06.2014 a cadavrului victimei, Torică C.

Instanţa de apel a menţionat, că situaţia de fapt reţinută de prima instanţă a rezultat din coroborarea declaraţiilor martorilor Răileanu I., Bulat Z., Ungureanu V., cu concluziile expertului şi anume cu 1-2 zile înainte de deces Torică C. a fost agresat, fiindu-i cauzate leziuni corporale neînsemnate, la persoanele vii. Astfel, în declaraţiile date în faza judecării cauzei, martorii au relatat felul în care convieţuia Ungureanu G.

şi Torică C., arătând totodată că inculpata expunea cuvinte jignitoare în adresa concubinului său şi aplica violenţă.

De asemenea, instanţa de apel a considerat, că prima instanţă în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală şi verificate în şedinţele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii, concludenţei, veridicităţii şi coroborării reciproce. Prin urmare, instanţa de apel a constatat, că prima instanţă a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, acţiunile inculpatei corect fiind calificate în baza indicilor calificativi a infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal, iar susţinerea părţii apărării că sentinţa în această parte nu ar fi motivată a fost apreciată ca neîntemeiată, deoarece din cuprinsul acesteia, s-a constatat expunerea de către prima instanţă a situaţiei de fapt, a probelor administrate în cauză, a încadrării juridice a faptelor, pentru ce a pronunţat condamnarea inculpatei şi a aspectelor reţinute cu privire la individualizarea pedepsei aplicate, fiind respectate astfel prevederile art. 392-397 din Codul de procedură penală.

Săvârşirea infracţiunii şi vinovăţia inculpatei în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal au fost dovedite, astfel instanţa de fond întemeiat a dispus condamnarea inculpatei proporţional gradului de pericol social al faptelor comise şi periculozităţii inculpatei.

Totodată, instanţa de apel a analizat declaraţiile martorilor audiaţi în cauză, pe a căror declaraţii se fundamentează actul de acuzare şi sentinţa de condamnare pe capătul de învinuire a inculpatei în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal şi anume declaraţiile secretarului Consiliului local Chioselia, Răileanu I., martorilor Cechir P., Maidan E., Corja V., Grecu V., Axenti V., Munteanu L., verificând şi probele scrise din materialele cauzei precum ar fi: procesul-verbal de cercetare la faţa locului, efectuată la data de 23 mai 2014 între orele 20.50 şi 21.20 (f.d. 54 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 78 „C" efectuată în perioada 24 mai - 25 iunie 2014, la cadavrul numitului Torică C. (f.d. 79-81, v. 1); raportul de expertiză medico-legală, efectuată la 27 mai - 04 iunie 2014 în privinţa inculpatei Ungureanu G., unde n-au fost depistate careva leziuni corporale vizibile pe corpul acesteia (f.d. 82, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 276 din 28 mai - 03 iunie 2014 a probei de sânge prelevată de la Ungureanu G. (f.d. 83, v. 1); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 444a - 2014, în privinţa inculpatei Ungureanu G. (f.d. 83-85, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 643 din 23 iulie 2014 (f.d. 87-88, v. 1).

În opinia instanţei de apel, depoziţiile martorilor audiaţi în cauză nu oferă informaţii suficiente în sprijinul acuzării, că inculpata ar fi comis omorul lui Torică C., precum nici probele ştiinţifice administrate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăţiei inculpatei, iar rapoartele de expertiză nominalizate supra confirmă faptul că Torică C. a primit leziuni corporale grave periculoase pentru viaţă prin sugrumare prin două acţiuni violente cu interval de 20-40 minute. Prin urmare, instanţa de apel a menţionat, că inculpata pe parcursul zilei s-a aflat în gospodăria lui Bulat P. şi Bulat Z., aflându-se în continuare cu Munteanu L., astfel inculpata permanent a fost înconjurată de persoane şi nimeni nu a afirmat că a lipsit perioade îndelungate. Nefiind concluzii certe, acestea nu pot fundamenta o soluţie de

condamnare, deoarece oricât de mică ar fi probabilitatea ca altă persoană decât inculpata să fi comis infracţiunea incriminată, această probabilitate subzistă şi nu poate fi înlăturată. Instanţa de apel a remarcat, că rapoartele de expertiză medico-legale, expertiza corpurilor delicte poartă dubii cu privire la săvârşirea infracţiunilor de către inculpată, dubii determinate de faptul că la locul incidentului, pe hainele şi corpul victimei nu au fost descoperite urme lăsate de inculpata Ungureanu G. În aceste condiţii, apar ca nefondate susţinerile procurorului, precum că aceste rapoarte de expertiză dovedesc faptul, că inculpata este incontestabil autorul faptelor ce fac obiectul prezentului dosar.

Nu în ultimul rând, instanţa de apel a precizat şi faptul, că varianta pe care a încercat să o acrediteze martorul Ungureanu V., precum că omorul lui Torică C. putea fi comis de către Bulat Gh. din cauza unor relaţii ostile, a rămas în afara atenţiei procurorului. Astfel, martorul Ungureanu V. a declarat în repetate rânduri (inclusiv în declaraţiile date în prima instanţă) că între Bulat Gh. şi Torică C. exista conflict pe baza casei în care locuia ultimul. Respectivele declaraţii şi versiunea martorului nu au fost auzite de către procuror. Aşadar, declaraţiile martorului au fost în mod evident ignorate şi nu au fost suspuse verificării.

În prezenta speţă, instanţa de apel a conchis, că în urma administrării tuturor mijloacelor de probă nu s-a reuşit să se facă dovada certă a faptului, că inculpata Ungureanu G. este autorul omorului lui Torică C., iar ansamblul materialului probator administrat în cauză nu conduce la o concluzie certă privind vinovăţia inculpatei.

Dat fiind faptul, că inculpata a executat integral pedeapsa cu închisoare stabilită în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, pe un termen de 3 luni, instanţa de apel a considerat necesar eliberarea acesteia de sub arest.

6. Hotărârile judecătoreşti sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatei, prin care solicită casarea acestora în partea condamnării lui Ungureanu G. în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a ultimei, deoarece în acţiunile ei nu există fapta a careva infracţiuni.

În motivarea recursului invocă:

- instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra motivelor invocate în cererea de apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, or soluţia adoptată este motivată într-un mod neclar şi contradictoriu;

- în partea menţinerii sentinţei privind recunoaşterea lui Ungureanu G. ca fiind vinovată în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal, instanţa de apel a făcut o analiză şi o apreciere contradictorie a probelor, motivându-şi concluziile sale în contradicţie cu probele cercetate, cu propriile argumente şi principii expuse în partea achitării inculpatei de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, astfel expunându-şi motivarea hotărârii adoptate în această parte într-un mod absolut neclar;

- este neclar cum a ajuns instanţa de apel la concluziile sale, în cazul în care succesorul părţii vătămate Răileanu I. indică direct că personal nu a cunoscut cazuri

de agresiune domestică în familia lui Ungureanu G. şi Torică C. În ceea ce priveşte declaraţia că în familia lor ar fi existat violenţă din partea ambilor soţi, urmează a fi apreciată critic, deoarece Răileanu I. face referire la faptul că acest lucru i l-ar fi comunicat Ungureanu V. când a fost luat din familie, însă în acest sens este important de menţionat, că ultimul fusese luat din familie cu mult înainte de perioada aprilie-mai 2014 în care inculpatei i se incriminează comiterea infracţiunii de violenţă în familie şi respectiv această informaţie nu se putea referi la perioada invocată de acuzator şi instanţa de judecată. Totodată, Ungureanu V. a fost audiat în instanţa de judecată şi a infirmat aceste presupuneri declarând că „Mama nu l-a bătut pe tata niciodată" şi în acest sens interpretările lui Răileanu I. puteau fi eronate;

- martorul Bulat Z. a indicat direct, că nu a văzut violenţă în familie din partea lui Ungureanu G., iar referitor la faptul că victima Torică C. i-ar fi comunicat astfel de cazuri, dânsa nu s-a referit la perioada în care ar fi avut loc astfel de acţiuni, deşi cercetării a fost supusă o perioadă concretă aprilie-mai 2014. De asemenea Bulat Z. a menţionat, că la data de 23.05.2014, fratele ei Torică C. nu avea careva leziuni corporale şi nici nu era murdar de sânge. Lucru care vine să combată versiunea acuzării, precum că inclusiv la data de 23.05.2014 Ungureanu G. l-ar fi maltratat pe Torică C. lovindu-l cu pumnii şi cu diferite obiecte contondente peste corp;

- instanţa de apel nu a oferit răspunsuri la argumentele invocate în apel referitoare la raportul de expertiză medico-legală nr. 78 „C" efectuat în perioada 24-25.05.2014, conform căruia la cadavrul lui Torică C. nu au fost depistate alte leziuni corporale provocate pe data de 23.05.2014, în afară de cele din regiunea gâtului care au provocat decesul acestuia;

- instanţa a menţionat în susţinerea aprecierilor sale şi declaraţiile martorului Ungureanu V., care de fapt, fiind audiat în şedinţa de judecată a menţionat clar că Ungureanu G. nu l-a agresat fizic niciodată pe tatăl său Torică C.;

- din declaraţiile martorilor Bulat P. şi Axenti V. la fel nu rezultă aplicarea violenţei în familie din partea inculpatei la adresa lui Torică C.;

- instanţa de apel greşit a conchis că Ungureanu G. se face vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal, atât timp cât nici unul din martorii indicaţi de instanţă nu a declarat fapte ce i-ar incrimina inculpatei acţiunile de violenţă în familie în perioada aprilie-mai 2014;

- nu este clar cum instanţa de apel, analizând concluziile expertului legist potrivit căruia s-a dovedit că Torică C. cu 1-2 zile înainte de deces a fost agresat, fiindu-i cauzate leziuni corporale neînsemnate, a ajuns la concluzia că anume inculpata se face vinovată de cauzarea acestor leziuni şi cum aceste concluzii ale expertului o incriminează anume pe Ungureanu G. în acest sens;

- în cazul dat, ca şi în cazul infracţiunii de omor, acuzarea se bazează pe presupuneri care nu au la baza lor probe certe ce ar incrimina-o pe Ungureanu G. de comiterea celor două infracţiuni, astfel rămâne neclară poziţia contradictorie a instanţei de apel, care în partea capătului de acuzare ce ţine de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, constată că presupunerile nu pot sta la baza unei condamnări şi o achită pe Ungureanu G. pe acest capăt, iar în partea

capătului de acuzare ce ţine de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) Cod penal, acceptă ca la baza condamnării lui Ungureanu G. să fie doar nişte presupuneri. Prin urmare instanţa de apel a avut o motivare contradictorie şi neclară a soluţiei adoptate;

- inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu a săvârșit-o, iar în sensul acuzaţiei aduse privind săvârșirea infracţiunii de violenţă în familie, nu a fost adusă nici o probă directă ce ar demonstra versiunea acuzării, argumentele primei instanţe şi a celei de apel se bazează doar pe nişte presupuneri.

În drept, autorul şi-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Procurorul, prin care solicită casarea parţială a hotărârii instanţei de apel, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, în partea condamnării lui Ungureanu G. în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, deoarece apelul declarat de către apărător greşit a fost admis.

În motivarea recursului invocă:

- prima instanţă analizând toate probele, conform dispoziţiilor art. 101 Cod de procedură penală, corect şi întemeiat a ajuns la concluzia, că vinovăţia inculpatei în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 201[1] alin. (1) şi art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal este dovedită;

- declaraţiile inculpatei, precum că ea niciodată nu l-a lovit pe Torică C. şi nu i-a provocat leziunile corporale constatate, nu l-a numit cu cuvinte necenzurate nu corespund adevărului şi corect au fost apreciate de prima instanţă drept un mijloc de apărare, deoarece din materialul probator administrat pe dosar, inclusiv din declaraţiile succesorului părţii vătămate, martorilor Bulat Z., Maidan E., Corja V. se întrevede, că concubinii Torică C. şi Ungureanu G. consumau abuziv alcool, deseori se certau, ambii erau agresivi, prin sat se auzea că Ungureanu G. îl bătea pe Torică C.;

- faptul că Ungureanu G. îl numea pe Torică C. cu diferite cuvinte murdare, îl bătea, aplicându-i lovituri cu diferite obiecte de când acesta era bolnav şi stătea mai mult în pat, striga că-l omoară, faptul că l-a înjurat şi l-a lovit cu pumnii pe concubinul său inclusiv în dimineaţa zilei de 23.05.2014, a fost confirmat şi de martorul Bulat P. în cadrul urmăririi penale;

- prima instanţă a examinat toate circumstanţele cazului, iar cerinţele expuse în apel de către avocat sunt neîntemeiate. Instanţa de judecată a întreprins toate măsurile referitor la declaraţiile date de către martorul Bulat P., s-a verificat minuţios în ce condiţii au fost date aceste declaraţii, a fost invitat ofiţerul de urmărire penală şi nu s-a pus la îndoială declaraţiile date la urmărirea penală. Ce se referă la învinuirea pe art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, consideră că a fost demonstrată vinovăţia inculpatei şi prima instanţă a verificat toate circumstanţele, a fost invitat şi expertul medico-legist care a verificat toate versiunile ce au fost înaintate în instanţa de judecată. Versiunea inculpatei Ungureanu G., precum că Torică C. ar fi decedat prin sinucidere, se exclude, cât şi faptul că, avea leziuni de la cădere, la fel, se exclude. Toate probele acumulate de către organul de urmărire penală sunt corecte, lipsesc temeiuri de a considera careva acte sau acţiuni procesuale nule sau inadmisibile în temeiul art. 251

sau 94 Cod de procedură penală. Cât priveşte stabilirea tipului şi mărimea pedepsei, la fel, prima instanţă a ţinut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, aplicându-i inculpatei o pedeapsă minimală.

În drept, autorul şi-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, avocatul Rusev S. în numele inculpatei a depus referinţă privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, prin care solicită respingerea acestuia ca neîntemeiat, deoarece argumentele şi toate acuzaţiile aduse în privinţa inculpatei se bazează pe probe ce au fost obţinute contrar prevederilor legii şi care nu reflectă circumstanţele reale ale cauzei, pe presupuneri şi insinuări care în cadrul cercetării judecătoreşti nu şi-au găsit confirmarea. Reieşind din circumstanţele cauzei şi a probelor administrate este evident că Ungureanu G. nu a săvârșit infracţiunile imputate.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanţele de fond şi de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

8.1 *Cu referire la recursul declarat de către procuror*

Reieşind din textul recursului declarat se reţine că procurorul contestă decizia instanţei de apel, deoarece aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, temei de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că instanţa de apel greşit a admis apelul declarat de către apărător şi neîntemeiat a achitat inculpata pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Din materialele cauzei penale supuse judecării, instanţa de recurs atestă, că inculpata, Ungureanu G., de către organul de urmărire penală a fost învinuită, iar de către prima instanţă a fost recunoscută vinovată pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal şi anume –*omorul intenţionat al unei persoane, săvârşit profitând de starea de neputinţă cunoscută a victimei, care se datorează bolii,* precum şi de art. 201^1 alin. (1) Cod penal – *violenţa în familie, adică acţiunile intenţionate manifestate fizic şi verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferinţă fizică şi psihică.*

În urma judecării apelului declarat de către partea apărării, instanţa de apel a casat parţial hotărârea primei instanţe, pronunţând o nouă hotărâre prin care a achitat-o pe inculpată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de aceasta. Astfel, la adoptarea soluţiei, instanţa de apel a concluzionat că în urma administrării tuturor mijloacelor de probă nu s-a confirmat cert faptul că anume Ungureanu G. este autorul omorului concubinului său Torică C.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră, că soluţia instanţei de apel în partea achitării inculpatei de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ţinut cont în deplină măsură de prevederile alin. (1) art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât probele nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, Colegiul penal învederând prevederile art. 100 alin. (4) şi art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, ţinând cont şi de doctrina juridică naţională, remarcă faptul, că verificarea probelor este o activitate a instanţei privind constatarea veridicităţii probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conţine proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de provenienţă a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeelor probatorii prevăzute de cod şi se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât şi mijloacele de probă din care au fost obţinute. Probele se verifică atât prin efectuarea acţiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât şi printr-o analiză logică a conţinutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanţele judecătoreşti, cât şi de părţile din proces, se concretizează pe soluţia ce va fi dată în urma acestei activităţi. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet şi obiectiv.

Noţiunea de *convingere intimă* exprimă atitudinea imparţială, independentă, fără prejudecăţi faţă de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanţe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicaţii referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esenţiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabileşte că probele admisibile sunt apreciate după pertinenţa, concludenţa şi utilitatea acestora. De menţionat că proba trebuie apreciată şi după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanţă cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Raportând cele indicate la speţa supusă judecării Colegiul penal lărgit consideră că instanţa de apel nu a făcut o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părţi, neilucidând faptele importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date.

În opinia instanţei de recurs, instanţa de apel a ignorat unele aspecte evidente rezultate din cumulul de probe administrate la caz, ce au avut drept consecinţă pronunţarea unei concluzii premature şi nemotivate.

Aşadar, potrivit rechizitoriului inculpata Ungureanu G. a fost învinuită că având scopul omorului concubinului său, la data de 23 mai 2014, în intervalul de timp de la

ora 09.00 până la orele 20.00, aflându-se la domiciliul concubinului Torică Constantin în s. Ţărăncuţa, r-nul Cantemir, intenţionat, profitând de faptul că, ultimul era bolnav şi nu se putea mişca, fiind ţintuit la pat, l-a sugrumat pe acesta.

Instanţa de recurs analizând probele administrate de prima instanţă reţine, că din declaraţiile date de către martorul Bulat P., în cadrul şedinţei de judecată care este cumnatul victimei şi care locuieşte în vecinătate, rezultă că în ziua comiterii omorului lui Torică C., inculpata a fost la lucru în gospodăria lui Bulat P. şi deoarece aceasta îi tăia ceapa a alungat-o acasă, după care a revenit şi a cerut bani pentru lucrul efectuat, achitându-i 50 lei. Inculpata a plecat acasă pe la orele 17.00 şi peste vre-o 40 minute a venit şi i-a spus că Torică C. a murit. De asemenea, martorul Bulat P., a menţionat că în acea zi nu a văzut pe nimeni să vină în vizită în gospodăria lui Torică C. şi Ungureanu G. (f.d. 114-115 v. 2)

Totodată, din declaraţiile date de către martorul Bulat P. în cadrul urmăririi penale la data de 24.05.2014, a doua zi după decesul lui Torică C., acesta a relatat evenimentele văzute de el în casa victimei şi inculpatei, specificând că în prezenţa lui ultima fiind în stare de ebrietate a început să-l înjure pe Torică C., şi l-a lovit în regiunea capului şi coastelor. A mai menţionat că inculpata deseori fiind în stare de ebrietate îl bătea pe Torică C. şi striga că tot una îl va omorî (f.d. 9-10 v. 1). Deşi aceste declaraţii martorul Bulat P. în cadrul judecării cauzei nu le-a recunoscut, invocând că nu a declarat astfel şi au fost interpretate eronat depoziţiile sale, Colegiul penal lărgit consideră că acestea întemeiat au fost apreciate critic de către prima instanţă, în urma audierii în şedinţă de judecată a ofiţerului de urmărire penală Casian V., care a declarat că personal a audiat martorul dat, menţionând că la sfârşitul audierii acestuia i-a fost citit procesul-verbal din 24.05.2014 şi pe care ultimul l-a semnat. De asemenea, ofiţerul Casian V. (f.d. 125 v. 2) îşi amintea că martorul Bulat P. menţiona că Torică C. era agresat de Ungureanu G. Tot aici, instanţa de recurs, reţine din procesul-verbal de audiere a martorului Bulat P. din 24.05.2014 în cadrul urmăririi penale, că sunt redate cu lux de amănunte circumstanţele şi împrejurările convieţuirii victimei Torică C. cu inculpata Ungureanu G., cât şi evenimentele petrecute în ziua săvârşirii infracţiunii de omor, ce nu puteau fi cunoscute de către ofiţerul de urmărire penală, Casian V. Tot la acest capitol, se reţine acel fapt că aceste declaraţii au fost date a doua zi de la decesul victimei, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită din partea martorului audiat Bulat P. şi o redare mai obiectivă a faptelor cunoscute.

Din declaraţiile succesorului părţii vătămate, Raileanu I., date în cadrul şedinţei de judecată, acesta a menţionat că victima nu a avut conflicte în localitate şi nu ar fi avut duşmani (f.d. 113, v. 2), fapt confirmat şi de martorul, Maidan E. – verişoara victimei, audiată în şedinţa de judecată (f.d. 117 v. 2).

Din declaraţiile martorului Bulat P., precum şi a inculpatei (f.d. 131 v. 2), se atestă că aceştia nu au văzut ca cineva să intre sau să iasă din ograda sau casa victimei, precum nu au declarat şi nici alţi martori audiaţi la caz, că ar fi văzut alte persoane în ziua comiterii omorului.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 78 „C” din 24 mai-25 iunie 2014 (f.d. 79-81 v. 1) şi declaraţiilor expertului legist, Verdeş Iu. audiat în instanţa de

judecată (f.d. 122-124 v. 2), rezultă că cauza nemijlocită a decesului victimei a fost strangularea, ce a avut loc cu mâinile.

Aşadar, cu toate că probele nominalizate supra, precum şi cele reţinute de către prima instanţă, nu sunt probe directe ce ar indica nemijlocit la inculpata Ungureanu G. ca autor al infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, însă reieşind din legătura lor logică, întemeiat au permis primei instanţe de a constata vinovăţia inculpatei în săvârşirea omorului lui Torică C. de către concubina sa, Ungureanu G., deoarece în ziua comiterii infracţiunii date, aşa precum rezultă din declaraţiile martorilor audiaţi în prezenta speţă, până la survenirea decesului victimei, doar aceasta în intervalul de timp între orele 16.00 şi 18.00 s-a întors în gospodăria unde locuia cu Torică C., alte persoane nu au fost observate, iar în contextul în care se certa des cu ultimul, din cauza neajunsurilor şi neputinţei de a se întreţine şi îngriji, respectiv având motive de a comite crima imputată, adesea amenințându-l şi cu moartea, a săvârşit omorul în condiţiile constatate, prin sugrumarea victimei. Cu atât mai mult că, potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 78 „C" din 24 mai-25 iunie 2014, timpul survenirii decesului victimei coincide cu perioada în care inculpata s-a aflat la domiciliul său, după ce a fost alungată pentru că nu îndeplinea calitativ lucrările încredinţate de martorul Bulat P.

Deşi, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice şi jurisprudenţei în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănţuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăţia inculpatei in comiterea infracţiunii imputate, fapt incident şi în prezenta speţă.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide, că în mod evident din lucrările dosarului, prima instanţă a dat deplină eficienţă probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar şi evidenţiind aspectele concordante ce confirmă vinovăţia inculpatei în săvârşirea infracţiunii ce i-a fost imputată prin rechizitoriu.

De menţionat este şi acel fapt, că în cadrul cercetării judecătoreşti, prima instanţă a audiat şi expertul medic-legist, Verdeş Iu., care a explicat că decesul victimei prin sugrumare nu putea surveni în urma acţiunilor proprii ale victimei, precum şi în urma căzăturilor, astfel Colegiul penal atestă că prima instanţă a verificat versiunile invocate de către inculpată, care nu şi-au găsit confirmarea.

Cât priveşte argumentul apărării şi alegaţiile instanţei de apel, precum că nu a fost verificată versiunea privind posibilitatea comiterii omorului lui Torică C. de către nepotul său, Bulat Gh., cu care a avut un conflict din cauza refuzului oferirii unei odăi de locuit, precum a menţionat şi martorul Ungureanu V., instanţa de recurs consideră nefondată această versiune, deoarece însuşi inculpata a declarat în şedinţa de judecată (f.d. 131-verso v. 2), că în ziua comiterii infracţiunii, Bulat Gh., nu era acasă şi că ea la chemat pe ultimul, care se afla la un consătean acasă, cu familia Duşa, unde făceau un prag, l-a chemat pentru a duce cadavrul lui Torică C. la morgă.

Instanţa de recurs, generalizând cele enunţate mai sus, consideră că prima instanţă a reţinut corect starea de fapt, vinovăția inculpatei și încadrarea juridică a

faptelor comise de către Ungureanu G. și a dispus întemeiat condamnarea ultimei în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Rezumând cele expuse, în viziunea Colegiului penal lărgit, în prezenta speţă şi-a găsit confirmare temeiul de recurs invocat de către procuror şi prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală şi anume că hotărârea instanţei de apel privind achitarea inculpatei de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, nu cuprinde motive întemeiate pe care şi-a întemeiat soluţia, respectiv în această parte se reţine ca legală şi întemeiată sentinţa, iar apelul declarat de către avocat în numele inculpatei ca fiind greşit admis, din care considerente decizia instanţei de apel urmează a fi casată parţial, cu menţinerea hotărârii adoptate de prima instanţă în privinţa lui Ungureanu G. pe capătul de învinuire în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

8.2 *Cu referire la recursul declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatei*

Aşadar, apărătorul inculpatei contestă hotărârea instanţei de apel sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală şi anume că instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia în partea menţinerii condamnării lui Ungureanu G. în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal.

Verificând argumentele expuse de către autorul recursului, prin prisma incidenţei temeiului pentru recurs invocat în susţinerea poziţiei sale privind dezacordul cu soluţia instanţei de apel referitoare la menţinerea condamnării inculpatei în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră că acestea sunt neîntemeiate. Mai mult ca atât, instanţa de recurs constată, că criticile invocate de către apărător referitoare la dezacordul cu condamnarea inculpatei pentru comiterea infracţiunii de violenţă în familie, au constituit obiect de studiu în instanţa de apel şi asupra cărora această instanţă şi-a expus considerente întemeiate pe acest capăt de învinuire, bazate pe cumulul de probe analizat în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală. În opinia Colegiului penal, la capitolul pronunţării hotărârii în partea menţinerii sentinţei de recunoaştere a vinovăţiei inculpatei la săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal, instanţa de apel a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunţându-se asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Prin urmare, instanţele de fond întemeiat au reţinut la baza condamnării inculpatei în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, probele menţionate în hotărârile sale, inclusiv şi declaraţiile martorului Bulat Z. (f.d. 127 v. 2), unde aceasta a relatat că: *„fratele său, (adică victima Torică C.) mai înainte a fost bătut de Ungureanu G., el s-a plâns că l-a bătut cu cârja, pentru ce a ocărât-o. Aceasta a fost l-a vre-o lună înainte de deces*", deci rezultă că violenţa în familie a fost săvârşită în perioada menţionată în rechizitoriu, adică aprilie-mai 2014. De asemenea, în declaraţiile sale date în şedinţa de judecată (f.d. 126-verso f.d. 2), martorul Bulat Z. a specificat, că în prezenţa ei, Ungureanu G. a

luat cuţitul şi în limba rusă spunea victimei că-l taie. Tot acest martor a specificat, că anterior l-a văzut bătut pe fratele său şi întrebând-o pe inculpată de ce îl bate, ultima i-a răspuns „aseară l-am bătut pe fratele tău, azi poţi s-o iei şi tu”. Declaraţiile date de către martorul Bulat Z., care locuieşte în vecinătatea inculpatei şi victimei, coroborează şi cu declaraţiile date de către martorul, Bulat P., în cadrul urmăririi penale menţionate mai sus, precum şi de către alţi martori audiaţi, care au comunicat că au auzit despre violenţele din această familie. Declaraţiile martorilor privind prezenţa violenţei în familie comisă de către Ungureanu G., se confirmă inclusiv şi prin concluziile raportului de expertiză medico legală nr. 78 „C” din 24 mai-25 iunie 2014, unde a fost constatat la examinarea cadavrului lui Torică C. şi prezenţa echimozei în jurul ochiului stâng, torace, antebraţ stâng şi regiunea pectorală stângă spre stern, leziuni care puteau fi produse la acţiunea traumatică a unui (-or), corp (-uri) contondent (-e) bont (-e) la lovire, având o vechime de 1-2 zile, ce reprezintă dereglarea sănătăţii de scurtă durată, calificându-se ca vătămări corporale neînsemnate, la persoane vii. Deci, analizate în cumul toate probele, inclusiv cele nominalizate, indică la vinovăţia inculpatei în săvârşirea infracţiunii imputate şi prevăzute de art. 201^1 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanţa de recurs relevă, că conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs este în drept să judece cauza şi în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situaţia condamnatului.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speţă este incident temeiul pentru recurs stipulat la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală şi anume – *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În sensul vizat se constată că inculpata a fost corect condamnată de instanţele de fond în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, în redacţia legii de până la 16.09.2016, recursul ordinar fiind în acest aspect neîntemeiat, deoarece hotărârile atacate cuprind motive legale pe care se întemeiază soluţia.

Însă, conform Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare de la 16.09.2016, din art. 201^1 alin. (1) Cod penal au fost excluse calificativele ***manifestată verbal, care a provocat suferinţă fizică, psihică şi prejudiciu moral***, iar pentru maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, a fost introdusă răspundere contravenţională, în temeiul art. 78^1 Cod contravenţional.

Prin urmare, legea penală nouă, apărută după ce hotărârile menţionate au devenit definitive, este mai favorabilă pentru inculpata Ungureanu G., deoarece îi ameliorează situaţia.

Potrivit art. 391 alin. (2), 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenţie administrativă, instanţa încetează procesul penal, cu aplicarea sancţiunii administrative prevăzute în Codul contravenţional.

Totodată, conform art. 10^1 alin. (6) Cod penal, dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracţiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenţie, sancţiunea contravenţională nu se mai aplică, indiferent de categoria şi mărimea sancţiunii prevăzute.

În asemenea circumstanţe, procesul penal urmează a fi încetat, pe motiv că fapta inculpatei, Ungureanu G., constituie o contravenţie.

Respectiv, inculpata nu poate fi sancţionată contravenţional, deoarece a expirat termenul de prescripţie a tragerii la răspundere contravenţională conform art. 30 alin. (2) Cod contravenţional (*în redacţia legii de până la 01.08.2016*).

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa de recurs este în drept de al admite, cu casarea parţială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza şi să pronunţe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situaţia condamnatului.

Generalizând cele expuse, se impune soluţia de admitere a recursurilor, casarea parţială a hotărârilor contestate, cu rejudecarea cauzei şi adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

9. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal, art. 3 alin. (2), 30 alin. (1) - (3) Cod contravenţional, art. 332 alin. (2), 391 alin. (2), 424 alin. (2), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curţii de Apel Cahul, Tomiţa Mihail şi avocatul Rusev Serghei în numele inculpatei, casează parţial decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Cahul din 17 mai 2016 şi sentinţa Judecătoriei Cantemir din 26 februarie 2016, în cauza penală în privinţa lui Ungureanu Galina Alexandr, rejudecă cauza şi pronunţă o nouă hotărâre prin care:

- se încetează procesul penal în privinţa inculpatei Ungureanu Galina Alexandr pe art. 201^1 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia constituie o contravenţie prevăzută la art. 78^1 Cod contravenţional, fără aplicarea sancţiunii contravenţionale, în legătura cu expirarea termenului de prescripţie;

- se menţine sentinţa Judecătoriei Cantemir din 26 februarie 2016, pe capătul de învinuire în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, prin care Ungureanu Galina Alexandr, a fost condamnată la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatei Ungureanu Galina Alexandr, urmează a fi calculată din momentul reţinerii.

În termenul executării pedepsei stabilite inculpatei Ungureanu Galina Alexandr, urmează a fi inclusă perioada aflării acesteia în detenţie preventivă de la data de 25 mai 2014 până la data de 03 iulie 2014 şi de la data de 30 decembrie 2015 până la data de 17 mai 2016 inclusiv.

În rest, hotărârile contestate se menţin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată la data de 06 decembrie 2016.

Preşedinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion